

לקבל כדי לתת

בשנים האחרונות צברה
חוכמת הקבלה פופולריות
רבה בעולם ההתפתחות
האישית והרוחנית. היום כל
מי שרוצה יכול ללמוד אותה,
ללא הבדלי דת, גזע, גיל ומין,

לאחר שבמשך אלפי שנים הייתה נחלתם של יחידי סגולה "מקובלים", גברים בלבד. הידע
הסודי הועבר ממורה לתלמיד והוצפן בספר הזוהר - ספר המיוחס לרבי שמעון בר יוחאי,
שרק יודעי ח"ן הבינו. פריצת הגבולות הגדולה נעשתה לפני כארבעה עשורים דווקא על ידי
אישה - קרן ברג

מאת: אורלי בר-קימה

חיבור נשמתי

"מאז ומתמיד נמשכתי לעולם הרוח, אבל
כשפגשתי את הקבלה הרגשתי שזוהי הדרך
בשבילי", מספרת ברג. היא הכירה את הרב
ברג בארצות הברית לפני ארבעה עשורים,
כשהוא היה כבר רב ונשוי והיא הייתה
חילונית צעירה, גרושה ואם לשתי בנות. על
אף הפער הגדול בין העולמות שלהם, הם
חברו זה לזה הן כזוג והן כבעלי חזון משותף
- להפוך את חוכמת הקבלה לפשוטה,
למובנת ולרלוונטית לחיי היומיום של

הקבלה לכל מי שרוצה בכך - ללא הבדלי
דת, גזע, גיל ומין. כיום, יותר משנתיים
לאחר מותו של הרב ברג, המנהיג הרוחני,
היא ממשיכה להנהיג ולהוביל את המרכז
לקבלה במטרה להמשיך ולטפח את מפעל
חיהם וליצור שלום ואחדות בעולם.
במהלך הכנת כתבה זו שוחחתי עם כמה
מבכירי המורים הרוחניים של המרכז
לקבלה וזכיתי גם לריאיון נדיר עם ברג,
שמחלקת את זמנה בין 40 המרכזים
שפועלים כיום בעולם.

חוכמת הקבלה מציעה ידע וכלים
לפענוח צופן החיים, להיכרות
עמוקה עם עצמנו ולהתחברות
לשליחות הייחודית שלנו בעולם.

היא גם מעניקה כלים להעצמה אישית
ומאפשרת לנו לקחת אחריות ולשנות את
חיינו לטובה בכל תחום אפשרי - וכך להשפיע
על העולם ולתת לאחרים.

קרן ברג, שהקימה עם בעלה **הרב שרגא
ברג** את המרכז העולמי לקבלה, פתחה
את האפשרות ללמוד וליישם את חוכמת

קֶרֶן בֶּרֶג: "הַחֶלֶק הַגָּלוּי שֶׁבְּחֹכְמַת הַקְּבֵלָה, הַנִּקְרָא 'טַעֲמֵי תוֹרָה', עוֹנָה עַל שְׁאֵלוֹת כְּגוֹן 'לֹמָה אֲנִי פֹה?', 'לֹמָה נּוֹלַדְתִּי דּוּוּקָא לְמִשְׁפַּחָה זֹאת וְלַחַיִּים הָאֵלֶּה?', 'מָה אֲנִי צָרִיךְ לִשְׁנוֹת בַּחַיִּי?' וְכִיצַד אֲנִי מְזִיז אֶת הַסֵּרֵט שֶׁל חַיִּי קְדִימָה?. הַתְּשׁוּבוֹת לְשְׁאֵלוֹת הָאֵלֶּה נִמְצְאוֹת בְּטַעֲמֵי הַתּוֹרָה, שֶׁמֵּאֲבָשְׂרִים לְתַלְמִידִים לְהַבִּין מִיָּהֶם וּמִהִי מִטְרַת חַיִּיהֶם וְכִיצַד הֵם יְכוּלִים לִשְׁכַּר אֶת עֲצָמָם וְאֶת חַיִּיהֶם. זֶה מָה שֶׁאֲנֹחֵן מְלַמְּדִים"

קרן ברג: "אני מאמינה שאמת היא אמת, ולא משנה אם היא זן בודהיזם, אסלאם, וצרות או כל תורה רוחנית אחרת שגורמת לאדם להיות טוב יותר. יש הרבה דרכים לאלוהים, וכל אחד יכול ללכת בדרך שמתאימה לו, כל עוד היא מובילה אותו אל האור ולמסקנה שכולנו חלק מאותו אור. בתוך האור יש אחדות, ולא משנה כיצד קוראים לו – הבורא, האור, אנרגיה או יקום"

קרן ברג: "הדבר המרכזי שהקבלה מלמדת הוא יצירת תנועה, שמאפשרת לנו לקחת ולקבל את מה שאנחנו רוצים, בתנאי שמה שנרצה לעצמנו נרצה גם לאחרים. יש שפע אינסופי והאור רוצה לתת הכול, אבל כדי שנקבל משהו בעולם הזה עלינו להתאמץ. העבודה שלנו בחיים היא לשנות את השליליות שלנו ואת הרצון שלנו רק לקבל. עלינו ללמוד לקבל כדי לתת לאחרים, ואז גם השפע יזרום לחיינו"

איור: שאטרסטוק, אסאף קריאטיב

הציבור הרחב. "רצינו לספק לאנשים ברחבי העולם ארגז כלים רוחניים, שמבוססים על עקרונות קבליים ושאינם ליישום כדי לשפר את חיי היומיום ומתוך כך את העולם בכללותו".

עם השנים, תחת הנהגתם, הפך הסניף הבודד של המרכז לקבלה לאחד ממרכזי החוכמה הרוחניים הענפים בעולם, וכיום הוא מספק ספרים, קורסים מקוונים, סדנאות, אירועים והרצאות לעשרות אלפי תלמידים ברחבי העולם.

מה בחיך הכשיר אותך לתפקיד שאת ממלאת כיום?

"גידלתי את עצמי. לא הכרתי את אבי, ואמי הייתה אישה צעירה שחיפשה את עצמה. גדלתי כתינוקת עם סבתא שלי, ולמדתי להגיב להוויה הפנימית שלי מכיוון שלא היה לי מקור חיצוני להתחבר אליו. אם הייתה לי ילדות 'רגילה', כנראה לא הייתי מצליחה להתחבר באופן עמוק אל עצמי. הלכתי ל-13 בתי ספר ציבוריים עד כיתה ח' ולא היו לי חברים או משפחה. הייתי רק בתוך עצמי, וזה יצר אצלי קול אחר ושמיעה אחרת לדברים. היה לי קול שדיבר איתי ולא פחדתי - להפך, הרגשתי שזאת ההגנה שלי, שאלה ההורים שלי שאומרים לי: 'אל תדאגי, אנחנו כאן'. כשפגשתי את הרב הייתי צעירה וחילונית."

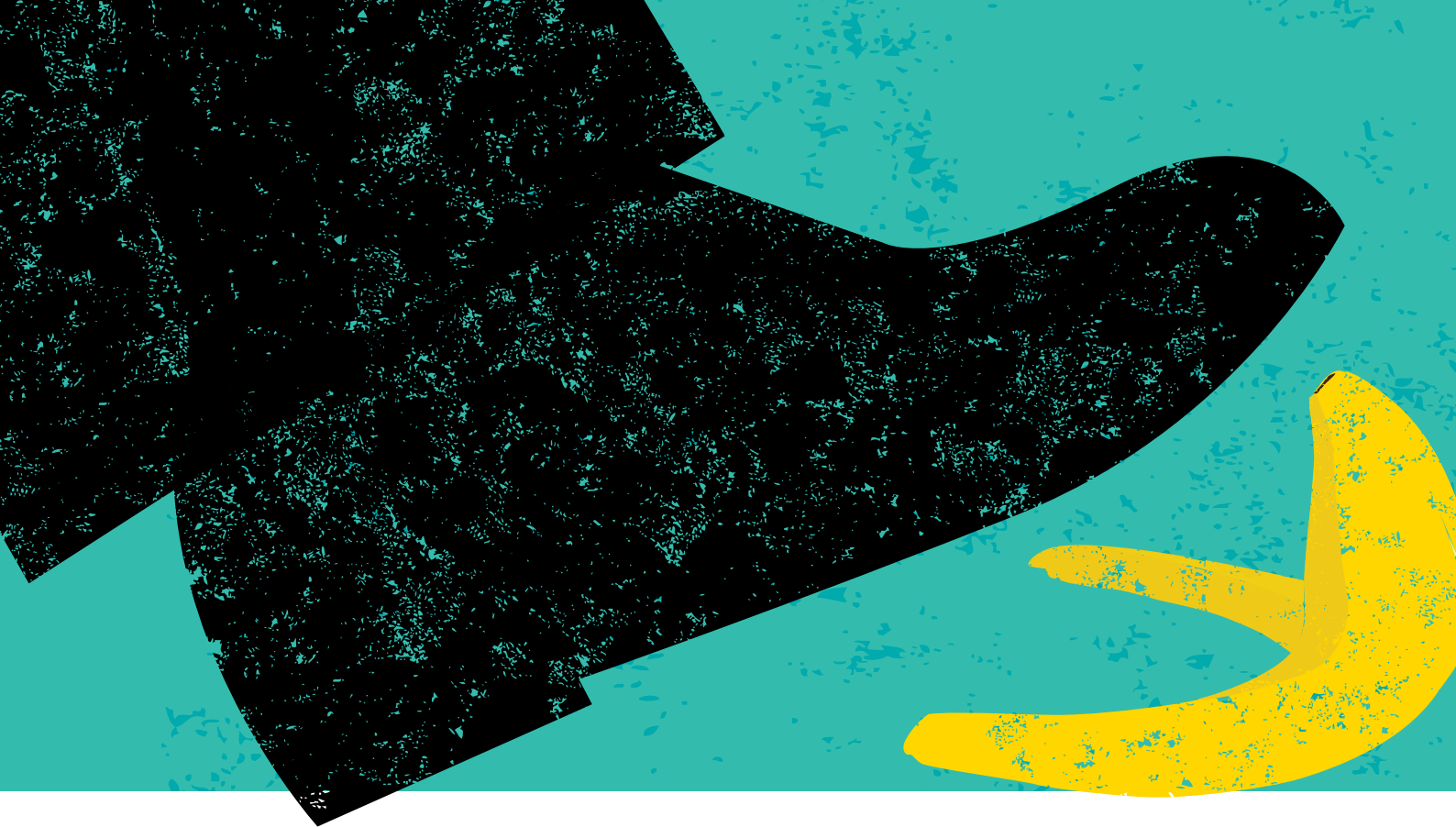
את המרכז לקבלה. "באנו לארץ בלי כלום, בלי לדעת את השפה ובלי חברים או משפחה - מצב שהיה מוכר לי מהילדות. ואולם, על אף כל הקשיים, אלה היו השנים היפות בחיי. בניגוד לעבר, היה לי את הרב. היה בינינו קשר עמוק, וידעתי שהאיש הזה ימות בשבילי ואני בשבילו, מכיוון שהוא קשר שמבוסס על משימה רוחנית משותפת", היא מדגישה. בשנים הראשונות בארץ הם פיתחו קורסים וסדנאות, הדפיסו ספרים והתחילו ללמד נשים וגברים קבלה. הם קיבלו החלטה מהפכנית במושגים של אז - ללמד קבלה את כל מי שרוצה להתפתח אישית ורוחנית ולשפר את חייו. ההחלטה הזאת גרמה להרמות גבה רבות ולהתנגדויות מצד הממסד הדתי בארץ ובעולם, ואף לגילויי אלימות כלפי בני הזוג ברג.

"עד אז לא לימדו קבלה באופן הזה, בטח לא נשים. זו הייתה החלטה שעשינו מתוך שליחות אמיתית ולמרות כל הקשיים שחוונו בדרך. אני חשה בוודאות שלמה שזוהי מטרת חיי. זוהי אינה העשייה שלי, אני רק שליחה. קיבלתי את הנעלים האלה כדי לבצע את התפקיד שניתן לי, אבל הכוח לא בא ממני", אומרת ברג ומביטה למעלה. הם פתחו את לימוד חוכמת הקבלה לכולם, אבל לא את תורת הנסתר שבקבלה, אלא

כלפי חוץ לא היה בין העולמות שלנו שום חיבור, אבל במהותו זהו חיבור של נשמות. אמרתי לו: 'מה דעתך ללמד אותי קבלה, ואני אעזור לך בכל מה שתצטרך'. זאת הייתה ההתחלה. הוא הזמין אותי לארוחת ערב, וכך התחילה מערכת היחסים. "כעבור שישה שבועות היה לי חלום בלילה. למחרת הייתי נרגשת ורציתי לשתף אותו בחלום, אבל הוא נראה עצוב כאילו מישהו מת. ואכן, הכרתי אותו לראשונה מיד לאחר השבעה של הרב יהודה צבי ברנדווין, שהיה המורה שלו, והוא עדיין התאבל עליו. סיפרתי לו שבא אליי בחלום אדם לבוש בגדים שחורים ששם את ידיו מעל ראשי והתפלל בשפה שלא הבנתי, וכשניסיתי לחבק אותו הוא נעלם. פניו של הרב אורו לפתע והוא אמר לי: 'באתי לכאן לומר לך שאיני יכול ללמד אותך, מכיוון שאתמול בלילה שאלתי את הרב שלי אם מותר לי ללמד אותך והוא לא בא אליי בחלום. ואולם, הוא בא אלייך וזה סימן'."

לכיוון האור

מרגע שברג פגשה ברב, היא ידעה בוודאות מוחלטת שיש לה עבודה לעשות בעולם הזה, ושאיין זמן לבזבז. בשנת 1971 החליטו בני הזוג לעלות ישראל ולהקים

רק את החלק הגלוי שבה. "בקבלה יש שני חלקים - הגלוי והנסתר. 'סתרי תורה' הם החלקים של 'הסודות', הכלים המסתוריים שעמם משה, למשל, עשה נסים וקסמים. מדובר באלכימיה, שזו רמת מודעות גבוהה מאוד. את זה איננו מלמדים, מכיוון שכדי ללמוד את החלק הנסתר צריך להיות מעל גיל 40 ולהיבחר לכך. חלק זה עובר ממורה לתלמיד באמצעות חניכה אישית. יש מקומות בזוהר שהמידע נמצא בהם, אבל הוא מקודד ורק אנשים ברמה הרוחנית הגבוהה הזאת יכולים להבין אותו".

בני הזוג לימדו את החלק השני, הנקרא "טעמי תורה", כלומר החלק שנותן את הטעם והביטוי לחיים מלאים. ברג מסבירה כי "זהו החלק שעונה על שאלות כגון 'למה אני פה?', 'למה נולדתי דווקא למשפחה הזאת ולחיים האלה?', 'מה אני צריך לשנות בחיי?', 'מדוע זה קרה לי עכשיו?' וכיצד אני מזיז את הסרט של חיי קדימה?".

התשובות לשאלות האלה נמצאות בטעמי התורה, שמאפשרים לתלמידים להבין מיהם ומיה מטרות חייהם וכיצד הם יכולים לשפר את עצמם ואת חייהם. זה מה שאנחנו מלמדים".

אחד הדברים היפים ששמעתי מברג הוא שמבחינתה חוכמת הקבלה היא דרך אחת להגיע אל האור או אל האמת, ושיש עוד

דרכים רוחניות שהיא והמרכז לקבלה מכבדים. "אני מאמינה שאמת היא אמת, ולא משנה אם היא זן בודהיזם, אסלאם, נצרות או כל תורה רוחנית אחרת שגורמת לאדם להיות טוב יותר בדרך שבה הוא חי ומתקשר עם אחרים. יש הרבה דרכים לאלוהים, וכל אחד יכול ללכת בדרך שמתאימה לו, כל עוד היא מובילה אותו אל האור ולמסקנה שכולנו חלק מאותו אור. בתוך האור יש אחדות, ולא משנה כיצד קוראים לו - הבורא, האור, אנרגיה או יקום. אני, למשל, למדתי הרבה מאוד תורות רוחניות".

מ"אני" ל"אנחנו"

לצד קבלת התורות הרוחניות האחרות, ברג מאמינה שהקבלה היא המהות שקיימת בבסיס כל התורות האלה. "הקבלה היא המקור לכולם. היא האימא של כל התורות הרוחניות והמהות שלהן; היא הזוהר. צריך לראות מה קורה אצלנו בראש השנה. באים אלינו אנשים מכל העולם - יהודים, נוצרים, בודהיסטים - וכולם אומרים: 'היי אחי, מה שלומך, איך הייתה השנה שלך'. כך העולם צריך להיות. בתוך האור עצמו, כך נאמר, יש אחדות, וכולנו חלק ממנה - לא משנה כיצד נקרא לה. כל עוד יש לנו תרגול רוחני, שמחבר

אותנו לטוב שבנו ולתשוקה להיות חלק ממשוה שהוא גדול מאיתנו, אנחנו שומרים על מה שחשוב. עלינו גם להעביר זאת הלאה מכיוון שזהו מעגל. מה שמחלקים לאחרים שווה למה שמקבלים".

מהו הדבר המרכזי שהקבלה מלמדת?

"הדבר המרכזי שהקבלה מלמדת הוא יצירת תנועה, שמאפשרת לנו לקחת ולקבל את מה שאנחנו רוצים, בתנאי שמה שנרצה בשביל עצמנו נרצה גם בשביל האחרים. בשבילי זה היה הקונספט של לחוות את הרוחניות בעצמי ולהעביר אותה הלאה לאחרים. כך הרגשתי כשלמדתי את עקרונות הקבלה ומושגים כגון 'לחם ביזיון' (לקבל דברים בחינם בלי לתת עבורם כל תמורה - א"ב-ק), ו'אין כפייה ברוחניות'. יש שפע אינסופי והאור רוצה לתת הכול, אבל כדי שנקבל משהו בעולם הזה עלינו להתאמץ. 'העבודה שלנו בחיים היא לשנות את השליליות שלנו ואת הרצון שלנו רק לקבל. עלינו ללמוד לקבל כדי לתת לאחרים, ואז גם השפע יזרום לחיינו. יש מי שיש להם הרבה כסף, אבל הוא רק בשבילם ואני מאמינה שהם בודדים מאוד ואינם מסופקים ומרגישים מימוש. רק כשהם יצרו את המעגל ויחלקו את כספם עם אחרים, הם ישיגו מימוש וסיפוק".

היא השיבה כי "בדרך כלל אנחנו פוגשים אדם, מתאהבים, נמשכים גופנית ואז מכירים מעט יותר ומתחתנים. בתנ"ך כתוב על כך קצת אחרת. למשל, כשיצחק אבינו פגש את רבקה הוא הכיר אותה, היא נהפכה לאשתו ואז הוא אהב אותה. מוזר, לא? ממש הפוך למה שקורה כיום לרובנו. הכוונה כאן היא שיצחק ידע שרבקה היא האישה שתעזור לו להשלים את העבודה הרוחנית שלו בעולם, שהיא הנפש התאומה שלו, ואז הם התחתנו ורק לבסוף הוא גם אהב אותה, מכיוון שביחד הם יצרו איחוד, חיבור של שתי נשמות. באיחוד הזה כל אחד היה מי שהוא ועשה את העבודה הרוחנית שלו בלי להיות תלוי באחר, אבל אגב צמיחה משותפת, בדיוק כמו שקרה בחיבור שלי עם הרב.

"כדי שתהיה מערכת יחסים אמיתית, בני הזוג צריכים למצוא משמעות משותפת שמאחדת ומחברת אותם למשהו גדול יותר, שהוא מעבר לזוגיות שלהם - משהו למען הקהילה או למען ארגון כלשהו, למען העולם. רק אז בני הזוג יכולים ליצור את 'ואז הוא אהב אותה'."

"לא כל אחד מוצא את הנשמה התאומה שלו, זה נדיר. הרב אמר שרוב האנשים מתחתנים עם 'התיקון שלהם'. כיום אחוז הגירושים רק עולה וגודל. רוב האנשים מתחתנים רק בגלל היופי והמשיכה המינית, וכמה זה יכול להימשך - שנה, שנתיים? אם לא מוצאים משהו מעבר לפיזיות לא נוצרת זוגיות אמיתית."

מה קורה כשרק אחד מבני הזוג רוחני והשני אינו מתחבר לכך?

"אני אומרת לנשים במרכז שהבעלים שלהן אינם מתחברים לא להכריח אותם לבוא. להפך, הן המורות שלהם מכיוון שיש להן יש מודעות. לא ללמד אותם, אלא להיות אדם רוחני בעצמן, וכך לגרום להם להתקרב ולרצות גם כן. אין כפייה ברוחניות, זהו לימוד בסיסי של הקבלה. הפער הזה מתסכל לשני בני הזוג, ולכן צריך למצוא דרך להיות עם בן הזוג ברמת המודעות שלו ולהיות עמו יותר במרחב שלו כדי להתקרב, אחרת הפער יתרחב ויתרחש פירוד. על הנשים לשאול את עצמן בכל יום: 'כיצד אני יכולה לגרום לגבר הזה להיות מאושר?'. עליהן ללכת עם הבעל, אף שהן

קרן ברג. "מאז ומתמיד נמשכתי לעולם הרוח, אבל כשפגשתי את הקבלה הרגשתי שזוהי הדרך בשבילי"

מה זה להיות רוחני בשבילך?

"להבין שלכל אחד יש המקום שלו ושכל אחד הוא מי שהוא. להקשיב לאחרים, לעזור אם התבקשת ואם לא מבקשים ממך - לא לעזור. באופן אישי, להיות אימא לאחרים ולתת השראה באופן חיי ועבודתי. להבין שאני שליחה, שהעניין הוא לא אני ושאלם לא הייתי כאן ממשלה את התפקיד הזה. יש הרבה שליליות בעולם, אבל גם יש הרבה אור שרוצה לתת. יש קוטביות - איזון בין החיובי לשלילי.

אלוהים אינו נותן לנו יותר ממה שאנחנו יכולים להתמודד עמו."

מהו התפקיד המיוחד של העם היהודי, העם הנבחר?

"בעלי נהג לומר שהעם הנבחר, היהודי, הוא הרצון הגדול ביותר לקבל עבור עצמנו, ושהתפקיד שלנו הוא להפוך אותו לרצון לקבל כדי לתת. זהו התפקיד שלנו כיהודים, להפוך זאת לרצון לחלוק. אנחנו צריכים ללמוד לצאת מתוך עצמנו, וכשנצליח

לעשות את השינוי הזה ונהפוך את האנרגיה לחיובית, רק אז נוכל להביא את האור לישראל. זה אומר לקחת את 'האני'

וה'שלי' ולהפוך אותם ל'אנחנו' ול'שלנו'. זאת המשמעות שלנו כ'עם הנבחר'. "מדוע כולם נלחמים דווקא על ירושלים? מכיוון שהיא צ'אקרת הלב של העולם, הגנרטור המחולל הגדול של האנרגיה. אם נפתור את הבעיות כאן בירושלים, זה יפתור את הבעיות של העולם כולו. 'כי מציון תצא תורה, ודבר השם מירושלים'."

לדבריה, המשימה שלה כשליחה היא לדבר לאנשים ולהעיר אותם. "עוד אדם ועוד אדם, עד שנגיע לאחדות הזאת. לא משנה כיצד אנשים נראים ומתלבשים; מה שמשנה הוא שכשאני מסתכלת להם בעיניים אני מוצאת אהבה."

כבוד וקבלה

שאלתי את ברג מהי גישת הקבלה בנושא זוגיות וכיצד אפשר לימן זוגיות עם הנשמה התאומה שלנו.

קרן ברג: "לאנשים יש היכולת לרפא את עצמם, אבל אם הם מתרכזים רק בעצמם היכולת הזאת אינה קיימת מכיוון שאז הם מלאים רק בעצמם ואין לאור מקום להיכנס. באנו לכאן להתפתח, להיות כלי לאור ולאהבה ולהביא אותם לאחרים, גם כשהי קשה. זה הזמן לקרוא פנימה ולאפשר לאור להיכנס. זוהי הקבלה המעשית. כך למשל, אדם שאינו מחבבים הוא המראה שלנו ועלינו ללמוד ממנו"

ארבע הקושיות

- איתן ירדני מציג ארבע שאלות שמסייעות להתחבר לייעוד שלנו.
1. מי אני ומהי המהות האמיתית שלי כנשמה? השם שלנו והצהרה שאנחנו צינור שהוא רצון לקבל כדי לתת.
 2. מה אני אוהב לעשות שאני טוב בו ומרגיש שאני מסוגל ללמדו?
 3. מי יכול לקבל ממני?
 4. כיצד חיייהם של אותם אנשים ישתנו כתוצאה מהנתינה שלי?

רוצות ללמוד. זוהי רוחניות ביומיום, כיצד אני מתנהגת עם בני אדם ביומיום וגם עם עצמי, כמובן."

מהו התפקיד של הנשים ומהי האנרגיה הנשית על פי הקבלה?

"מבחינה קבלית האישה מסמלת את עולם המלכות, העולם הפיזי שבו אנחנו חיים. כשהאנרגיה הזאת גדלה, כשהאור נהפך למשמעותי יותר, האנרגיה בעולם עולה ומתפתחת. האנרגיה הזאת מייצגת את האישה, ולכן רואים היום יותר ויותר נשים בתפקידים בכירים, בעסקים ובפוליטיקה. לבסוף יהיה מפגש בין האנרגיה הנשית לאנרגיה הגברית ותיווצר אחדות כוחות. כל אחד צריך לדעת את מקומו, הנשים והגברים, וכשהם יתפתחו ביחד ישתנו הדברים בעולם. לדעתי, אם נשים ינהיגו את העולם, השלום יגיע במהרה."

מהו החזון שלך לעתידו של המרכז לקבלה כמנהיגת המרכז?

"אני מנהיגה לצד עוד מורים בכירים של המרכז. כעת אנחנו בתהליך של הכשרת מורים חדשים, וזה משמח. אני מאמינה שיהיו יותר קורסים ושיעורים בעולם הדיגיטלי, שיגיעו ליותר אנשים בעולם. אני רוצה גם להביא תוכנית של אחדות בעזרת אנשי שלום מזרמים שונים בכל העולם, שידברו בפלטפורמה משותפת על הכוח המאוחד אגב כבוד וקבלה של האחר. אין לי עניין לשנות אף אחד, אלא להביא לאחדות. כשכולם יכבדו את זה ויאמרו את האמת שלהם, כולם יקבלו זה את זה. בשבילי זהו אחד הדברים החשובים ביותר."

מה זה אומר "להיות מי שאנחנו"?

"לדעתי, הושמנו בעולם הזה עם חלק מסוים בנו שמקשה עלינו, וכעת יש לנו הזדמנות לשנות אותו. להיות מי שאני, זה למצוא את החלק השלילי שבי ולהכניס לתוכו אור. זה כמו הילינג. אני מאמינה שלאנשים יש היכולת לרפא את עצמם, אבל אם הם מתרכזים רק בעצמם היכולת הזאת אינה קיימת מכיוון שאז הם מלאים רק בעצמם ואין לאור מקום להיכנס. אנחנו רק חלקיק של האור ושל הבורא, ומשחק החיים הוא לקחת את השליליות ולהתגבר על המכשולים, ולהיות אחראים ומסוגלים ליהנות מהאור שבתוכנו

הקטנים והמוגבלים שלנו - על הפחדים, האתגרים, הכעסים, הקנאה, השיפוטיות והדאגות - ובו בזמן להיות מחוברים כל הזמן בהשתוקקות לרצונות הגדולים שלנו, לייעוד שלנו".

כלים לחיים

אבנר ורחל מדר, מבכירי המורים לקבלה בארץ, הם בני זוג שהכירו במרכז לקבלה. לאחר שהיו בשליחות שנים רבות במרכזים שונים בחוץ לארץ, הם שבו לארץ בשנת 2008 ומאז הם מנהלים את המרכז לצד קבוצות מורים בכירים נוספים ובהדרכתה של ברג, שמגיעה לארץ אחת לחודשיים לכוון ולתמוך. אבנר הגיע למרכז בגיל 24, במהלך טיול בארצות הברית, כשהלך בעקבות חבר להרצאה במרכז לקבלה בלוס אנג'לס ו"נתפס". "הרגשתי לראשונה בחיי שיש ידע בעולם הזה שמאפשר לראות את התמונה הגדולה של החיים. לא הבנתי כלום, אבל הרגשתי שיש שם את התשובות שחיפשתי לתכלית של החיים, מדוע דברים קורים, מהי נשמה ומה קורה לאחר המוות".

הוא למד במרכז שם את הקורס הראשון של עקרונות הקבלה והתחבר לשיעורים השבועיים של הזוהר. בהדרגה גם התחיל להיות מנטור וללמד, וכך פגש את רחל, שהגיעה להרצאה שלו.

מדוע לדעתך המרכז לקבלה מצליח כל כך בעולם?

"אף יועץ כלכלי אינו מצליח לפענח את ההצלחה שלו", משיב אבנר. "זה קורה מכיוון שאנחנו יוצאים החוצה לדאוג לאנשים, להעצים אותם ולתת להם כלים לחיים. אם תלמיד מאושפז בבית חולים, אסע אליו ואקרא לו בזוהר - זה מה שמגדיל את המרכז. זרע של כל עסק הוא המודעות של האנשים שמגיעים אותו, כלומר היכן המחשבות שלהם נמצאות בעת עשיית כל פעולה. אם המודעות במקום הנכון של השפעה אמיתית, יהיו פירות טובים". הפריצה הגדולה בעולם, לדבריו, התרחשה בשנת 1997, כשמדונה הגיעה ללמוד במרכז בלוס אנג'לס. אז החל הפרסום הגדול של המרכז לקבלה, שעד אז נחשב לרוחני-נישתי. "שני המוטיבים שעזרו למרכז להתרחב ולהגיע לאנשים רבים בכל

(אגו), שהם מעין 'מסכים' או 'קליפות' בשפת הקבלה, שמונעים מאיתנו להתחבר לכוח האמיתי שלנו, לאני האמיתי והבלתי מוגבל שהוא אנחנו", ירדני מסביר בסדנה שבה השתתפתי. לכן, לדבריו, המטרה שלנו היא להסיר את המחיצות והמסכים האלה ולהפוך את ה"רצון" שלנו לקבל

לעצמנו ל"צינור" - שתי מילים המורכבות מאותן אותיות, לכלי שמעביר שפע לאחרים. "כך נממש את הייעוד שלנו, כל אחד באמצעות המתנות הייחודיות שלו, וניצור שפע גם בחיינו. הדבר היחידי שיוצר סוף לשפע הוא הרצון שלנו, מכיוון שהבורא, האור, רוצה רק להיטיב עמנו הברואים ולתת לנו הכול - שפע בריאות, אהבה, הצלחה, כסף - אבל אינו מצליחים לקבל זאת מכיוון שאנחנו עסוקים כל הזמן 'ברצון הקטן'. כלומר, המודעות שלנו נמצאת באגו שלנו, בפחדים שלנו, בכאבים שלנו ובמחשבות המקטינות והמגבילות, ולכן אנחנו מבקשים באופן לא מודע מעט מאוד מהאור הגדול, ואנחנו מקבלים את

מה שאנו מבקשים.

"לכן, צריך לפתור את הקונפליקט הזה ברמת השורש, שהיא רמת המודעות שלנו", אומר ירדני. "עלינו ליצור לעצמנו כלי גדול ורצון גדול, השתוקקות אמיתית, שיניעו אותנו לכיוון המטרות שלנו. האתגר הגדול של כולנו הוא להתחבר להשתוקקות הזאת, לייעוד שלנו, להגשמה האמיתית, לתפקיד המיוחד של כל אחד ואחד מאיתנו. רוב האנשים מגיעים לכך באמצעות סבל וחוסר, אבל לא חייבים לסבול. אפשר להגדיל את הרצון שלנו באופן מודע; לקחת אחריות על הרצונות

ומההגשמה. זהו גם הלימוד הבסיסי שהקבלה מלמדת אותנו.

"באנו לכאן להתפתח, להיות כלי לאור ולהביא אותם לאחרים, גם כשהי קשה. זה הזמן לקרוא פנימה ולאפשר לאור להיכנס. זוהי הקבלה המעשית. כך למשל, כשאנחנו פוגשים אדם שאינו

מחבבים, שמאתגר אותנו, עלינו להסתכל עליו היטב, מכיוון שהוא המראה שלנו. עלינו ללמוד ממנו".

ניצוצות ייחודיים

"כולנו ייחודיים ומיוחדים. כל אחד מאיתנו הוא ניצוץ מנשמת אדם וחווה, ולכל אחד מאיתנו יש תפקיד ייחודי כצינור להעברת אנרגיית חיים, אור, השפעה ואהבה באופן המיוחד שלו", אומר **איתן ירדני**, מבכירי המורים לקבלה בעולם, שהחל את דרכו במרכז לקבלה בשנת 1981, שנה לפני גיוסו לצה"ל. בהמשך הוא עבר להתגורר בארצות הברית ומאז הוא מסתובב בעולם בסניפי המרכז ותורם את חלקו בהפצת הידע של חוכמת הקבלה. הוא התפרסם במיוחד כמורה הרוחני האישי של הזמרת **מדונה** ושל מפורסמים נוספים כגון השחקנים **אשטון קוצ'ר** ו**דמי מור** ואשת האופנה **דונה קארן**, שאימצו לחייהם את עקרונות הקבלה ומחברים למרכז. "תארו לכם עולם שבו כולם מנצלים את הפוטנציאל שלהם במאה אחוזים; שכולם הם כלי להעברת אור, שפע ואהבה, צינורות מושלמים ומחברים. קשה לתאר את זה מכיוון שהמוח שלנו, ששולט על המחשבות, ליניארי ומחבר לזמן ולמקום, ו'הכלי' שלנו מלוכלך בפחדים, בספקות ובאתגרים

של חוכמת הקבלה. הוא התפרסם במיוחד כמורה הרוחני האישי של הזמרת **מדונה** ושל מפורסמים נוספים כגון השחקנים **אשטון קוצ'ר** ו**דמי מור** ואשת האופנה **דונה קארן**, שאימצו לחייהם את עקרונות הקבלה ומחברים למרכז. "תארו לכם עולם שבו כולם מנצלים את הפוטנציאל שלהם במאה אחוזים; שכולם הם כלי להעברת אור, שפע ואהבה, צינורות מושלמים ומחברים. קשה לתאר את זה מכיוון שהמוח שלנו, ששולט על המחשבות, ליניארי ומחבר לזמן ולמקום, ו'הכלי' שלנו מלוכלך בפחדים, בספקות ובאתגרים

יהי רצון

איתן ירדני מסביר על ארבעת השלבים שבעזרתם אפשר לבנות רצון גדול והשתוקקות עזה.

1. לזהות את הרצון הפסיבי. אנחנו רוצים להשפיע ולחלק מהכישרונות שלנו, אבל זוהי אינה העדיפות הראשונה בחיינו, מכיוון שאנחנו עסוקים כל היום ברצונות הקטנים ובכאוס היומיומי.
2. נתינה מעבר להיגיון. ליצור נתינה ש"אינה טבעית" – בלי חשבון ובלי היגיון – שמוציאה אותנו מאזור הנוחות שלנו, בתחום ספציפי שבו אנחנו יודעים שאנחנו מסוגלים לתת ולתרום.
3. לעורר את "החיסרון הבריא". לייצר במודעות שלנו תחושה של חוסר ולעשות מאמצים כדי להגדיל ולעורר את הרצון להשתוקקות לעזרה גדולה יותר. אם לא ניצור את החיסכון בתוכנו, גיעו "מכות" חיצוניות שייצרו חוסר בחיינו.
4. השתוקקות ומוטיבציה. לקבל החלטה מחייבת על עצמנו ולדעת שאנחנו בתהליך של גדילה, שיעורר בתוכנו רצון אמיתי לתת מעצמנו ומהכישרונות שלנו. כך, כמו מגנט, נמשוך את המציאות שאנחנו רוצים ואת האור, מכיוון שהוא רוצה להיטיב עם כל אחד מאיתנו.

העולם הם ראיית הטוב בכל אדם, בלי לשפוט אף אחד, והאפשרות של כל אדם להיות מי שהוא בלי הטפת מוסר, מכיוון שאין כפייה ברוחניות אמיתית". המרכז, לדבריו, הוא יחידת רוח שמתקיימת משיעורים, מסדנאות, ממכירת מוצרים וגם מתרומות. הוא מודע לביקורת הציבורית שהייתה בעבר על מורים שביקשו מתלמידי המרכז לתרום כספים. "פעם היו סיפורים לא נעימים, חלקם נכונים וחלקם לא, אבל הפקנו לקחים ושינינו את המודל. היום זה נטו הלימודים, ורק תלמידים ותיקים, שמרגישים שהם רוצים לתת תמורה בעד מה שקיבלו באנרגיה ובמודעות, תורמים".

אבנר מוסיף כי בקרוב יפתח המרכז לקבלה לראשונה בית ספר למנהיגות. המודל למנהיגות בעיניו הוא משה רבנו - "אדם ענו שמוקיר תודה על הזכות להנהיג, עושה מאמץ עילאי להיות בנתינה ובעשייה למען הציבור ורגיש למי שמתחתיו".

רחל, בעברה אשת עסקים, נהפכה עם הזמן לחלק מהצוות ורק לאחר שעברה העצמה אישית והכשרות באימון ובגישור ולמדה קבלה ישירות מבני הזוג ברג נהפכה למורה בכירה. "המטרה של המרכז היא להדליק את האור בלבבות של האנשים, כדי שיצאו לחיים עם ארגז כלים וידעו כיצד לחיות ולהעביר אהבה זה לזה. הנשמות מגיעות למרכז מכיוון שהן מחפשות דרך. אני צינור בשבילן, ותמיד זוכרת שהידע הזה אינו שייך לי; זה עוזר לי לשמור על ענווה".

שמחתי לגלות עד כמה האמת היא אחת - לא משנה באילו שפה, דרך או כלי נגיע אליה. כאדם מאמין אבל לא דתי, התחברתי מאוד לתכנים ולעקרונות של הקבלה, וגם לאנשי המרכז שפגשתי, שפועלים מתוך תחושת שליחות ומקבלים את כולם בשמחה ללא שיפוט או ביקורתיות. התרשמתי מהמנהיגות ומהנוכחות של ברג, שמשמשת מקור השראה להתבוננות פנימה ולתרומה לזולת, ומהדבקות שלה בחזון ליצור אחדות ושלוש בעולם ולהיות חלק משינוי התדר העולמי באמצעות שיתופי פעולה עם מורים רוחניים נוספים.

